

[Ellen Strange Petersen.]

Som det fremgår af betænkningen, som udvalget har afleveret, har undervisningsudvalget haft til hensigt til efteråret at tage spørgsmålet om højere forberedelseseksamen og dermed sammenhængende problemer op til en bred drøftelse. Men efter at vi har afgivet betænkningen, har vi modtaget noget materiale, en omfangsrig rapport om højere forberedelseseksamen som grundlag for videre uddannelse, og denne rapport bevirker, at jeg i stedet på min gruppes vegne og med tilslutning også fra andre gruppers medlemmer i undervisningsudvalget vil anmode undervisningsministeren om en redegørelse for HF-problemerne endnu inden denne folketingssamlings afslutning. Der er meget i den nævnte rapport, der bekymrer ikke mindst nogle af os, der var med til at udforme loven om højere forberedelseseksamen i 1966. Vi kan ikke rigtig kende det barn, der blev bragt til verden dengang. Jeg vil meget gerne have lov til at forklare det lidt nærmere.

HF-loven blev vedtaget samtidig med den nye lov om uddannelse af lærere til folkeskolen. Der blev ønsket en noget højere adgangstærskel til seminarierne end den hidtidige optagelsesprøve, og man veg tilbage fra at gøre studentereksamen obligatorisk. Et 2-årigt kursus til adgangsprøve på seminarierne var en overgang på tale, men blev opgivet i undervisningsministeriet, fordi det kunne blive en blindgyde som den gamle præparandklasse for de elever, der ikke blev optaget på seminarierne. Og „manden fra ploven“ spøjte en hel del i det folketingsudvalg, der arbejdede med de to lovforslag. Vi havde hele 30 møder, herunder 8 samråd med den daværende undervisningsminister, K. B. Andersen, og vi afgav den 18. maj 1966 en betænkning på 20 maskinskrivne sider. I denne betænkning stod bl. a.:

„For at åbne for tilgang af unge, der har de fornødne evner, men som ikke har afsluttet deres skolegang med studentereksamen, eller som først nogle år efter skolegangens afslutning, eventuelt efter nogle års praktisk arbejde, ønsker at uddanne sig til lærere, må der findes en anden adgangsmulighed.

Denne anden adgangsvej til læreruddannelsen må baseres på en selvstændig,

almen uddannelse, og for at den ikke skal blive en ny blindgyde i uddannelsessystemet, må den indrettes sådan, at den giver et godt grundlag også for andre uddannelser.“

Der var ikke tale om, at højere forberedelseseksamen skulle være en konkurrent til gymnasiet, men et supplement, der med normalt 2 års undervisning skulle give en almen eksamen på niveau over realeksamen og et stykke under studentereksamen. Før lovens vedtagelse var det ikke muligt at få klarlagt, hvilke andre uddannelser end læreruddannelsen den skulle give adgang til, men i betænkningen blev det anført, at ministeren havde oplyst, at på områder, hvor det ikke måtte vise sig muligt at gøre højere forberedelseseksamen direkte adgangsgivende, er der mulighed for administrativt at fastsætte bestemmelser om de fornødne tillægsprøver. Men af den rapport, vi nu har fået fra ministeriets studieplanudvalg for HF, fremgår det, at der udfoldes enorme anstrengelser for at få HF til at fremtræde som erstatning for studentereksamen. I samråd med underudvalg under planlægningsrådet for de højere uddannelser har det nævnte studieplanudvalg udtalt, at man finder det vigtigt, at man allerede på nuværende tidspunkt finder frem til ordninger, der giver så vidt muligt ensartede adgangsmuligheder for HF-eksaminander til de højere uddannelser, og man finder, at dette problem bedst løses i forbindelse med en omvurdering af studentereksamen som adgangsbetingelse, en omvurdering, der er særlig aktuel, står der, efter indførelsen af den nye gymnasiestruktur.

Det er bl. a. denne vending, der har gjort mig så betænkelig. Man vil så dele studenterne efter de studier, de er velpassede til eller ikke velpassede til. Er de ikke veltillpassede, må de tage tillægsprøver eller strække studiet, og derved kan man så få billedet til at passe også til HF-eksaminanderne. De nævnte udvalg mener, at en HF-eksaminand med tilvalg af fag, som er af særlig betydning for et bestemt studium, vil have lignende muligheder for at gennemføre dette som en student med eksamen af en linje eller gren, som ikke er tilpasset til det pågældende studium, og man vil derfor anbefale, at sådanne veltillpassede HF-eksaminander gives samme kompetence med